

12.06.1948 г.

ПЕТ ПЪРВОНАЧАЛНИ КАЧЕСТВА НА УЧЕНИКА

Ще изложа, що говори Учителя върху петте първоначални качества на ученика. Ученикът, разбира се, трябва да се развива всестранно, но специално внимание трябва да обърне на тези пет качества. Те са условие за добиване на другите качества. Някой не иска да работи върху себе си, върху своето повдигане и при първите пречки в живота може да каже така: “То се видя, че сега няма условия, но в другото прераждане!” който казва така, стои на много несигурна почва. Първо, отде да знае той, че в следващото прераждане ще има по-добри условия? От друга страна, понеже в него има един навик за отлагане, той и в другото прераждане пак ще има някои мъчнотии и той пак ще каже така. Ако иска идеални условия, в тази епоха не може да бъде. Ученикът винаги ще има известни препятствия и мъчнотии. И при тях ученикът трябва да почне да работи. Но, казва той, време има много, цялата вечност е на наше разположение. Да, в това разсъждение той е прав. Действително време има много, но това време е разпределено и това той не знае. Запример, ученикът от първо отделение идущата година трябва да бъде във второ и т. н. Всяка година има нов материал, съвсем друга работа. Същото се отнася и до духовния ученик. За всяко време, за всяка епоха има предвидена известна работа. Щом отлагаш, условията после ще бъдат по-трудни. Един ученик, когато влезе в една Божествена школа и почне да работи върху себе си, може да помисли, че работите му трябва да се оправят, че той е в хармония с цялата природа, с Бога, следователно, всички мъчнотии трябва да се премахнат и да дойдат най-благоприятните условия. Напротив, когато човек стане ученик, мъчнотиите се увеличават. Тук има един важен закон: Отначало човек в школата е като оглашен и всичко върви гладко. Той мисли, че все така ще продължава, обаче, след няколко години много лесен живот изведнъж дойдат бури, изпитания, мъчнотии в живота му. Това показва, че от този момент той е приет за ученик. Причината е тази: Духовният ученик ускорява своето развитие и това, което обикновеният ученик учи бавно, в продължение на стотина прераждания, той може да го вземе за няколко такива. Той приближава по-бързо до онзи момент, когато ще влезе в съвсем друг живот, нови условия, нова светлина. Но за да може да придобие тази свобода, този простор на душата, трябва да стане едно нещо, което на окултен език се казва “Ускорено ликвидиране на кармата”. Тази карма трябва да се ликвидира, за да можеш да станеш по-скоро една свободна

душа. Затова идва тази буря в живота на човека и той трябва да се радва за това. Когато човек се откаже от ученичеството, тогава и мъчнотиите изчезват. Обаче заедно с това и благоприятните условия за неговото развитие ще изчезнат. Невидимият свят се оттегля от него. Когато един човек стане ученик на Божествената Школа, тогава той има подкрепата на духовния свят. Възвишените същества му указват известно внимание и му дават своята благодат.

Как ученикът може да се справи с изпитанията си? Тайната е човек да има връзка с Бога. Тогава той лесно ще преодолява мъчнотиите. Това беше като въведение. Учителя казва така: “Първото качество, с което ученикът трябва да почне, което е предвидено в Школата на Всемирното Бяло Братство, е смирението. Защо? Христос казва ли “Аз имам много знания, аз имам голяма сила”? Не, Той казва: Аз съм кротък и смирен по сърце.” Той набляга на смирението. Тези думи на Христа показват, че смирението е много важно качество за ученика. Никога човек не може да бъде посетен от Любовта, ако няма смирението. Тази мирова, космическа Любов никога няма да дойде в човека, ако не е смирен. При смирението човек е възприемчив към това, което иде от Божествения Свят. Когато няма това качество, той не може да приеме това, което иде от Бога. Следователно смирението е качество, условие за възприемчивост към Божественото. Ако учениците в една школа нямат смирение, няма да има и онова взаимно почитание и уважение. Смирението води към красиви отношения между учениците на Школата. Ти няма да подценяваш своя другар и няма да се смяташ по-горен от него. Знание без любов възгордява, казва Учителя. А щом се възгордееш ще паднеш. Знание с любов назидава. В Библията има пример с апостол Павел. Преди да познае Христа той бил горделив заради знанието, което имал. След като преживял големи страдания, той станал смирен и имал опитността да посети обществото на Белите Братя, където видял неща, които не може да опише. Тази опитност му се дава след като придобил смирение. Изобщо един ученик не може да има никакви постижения, докато не придобие това качество – смирението. Останалите четири качества показват дали ученикът има смирение или не.

Второто качество е честността. Тя се разбира малко в друг смисъл. Учителя казва така: Честността е на границата между животинското и човешкото царство. С честността човек излиза от животинското царство и навлиза в човешкото. Под честност се разбира това, което казваш, да го направиш, да останеш верен на дадената дума.

Третото качество е добротата. За добротата Учителя казва: “Добротата е външен израз на Любовта.” Не се разбира само да правиш добро, но и да имаш едно вътрешно разположение към всички същества. Да желаеш техния напредък, успех и дето можеш да помагаш. Аз съм срещал

някои хора, които казват така: “Не мога да търпя този човек, нямам доверие в него”. Такъв човек не е съзнателен ученик, човек трябва да съзнава, че във всеки човек живее Бог.

Четвъртото качество е интелигентността. Думата интелигентност произтича от думата интелект, което на български значи ум. Учителя казва: “Човек да не бъде много интелигентен, но крайно интелигентен.” Под това се разбира човек да схваща веднага всички потънкости на нещата. Първо – да разбира задачите и да ги разрешава. Това значи интелигентност. Това не значи човек да има много знания, баласт в главата си, но бърза схватливост и бързо намиране начин за разрешението на задачите си. Така да схваща нещата, че да не се оставя да бъде излъган, нито един човек да те не излъже. В света има напреднали същества, които са по-горе от човека – светли духове, които постоянно помагат на хората, но има и други същества, които са по-долни. Обаче, освен тях, в тъмните области на невидимия свят, има едни не напреднали същества, които искат да спънат човека и с това намират смисъл в своя живот. Те могат да го увлекат в разни неща, да го съблазнят и да го изкушат. В началото пътят е привлекателен, но води към катастрофа. Ако човек се поддаде на тези примамки, тогава той е излъган. Интелигентен човек е този, който не се поддава на тези примамки. Той схваща веднага, че това не е Божествено и не се съблазнява.

Пето качество е благородството и великодушието. Те са близки и ги броим като едно качество. Те значат човек да не бъде дребнав, но да гледа по-широко на нещата. Например някои хора казват: Онзи човек ми каза една така тежка, горчива дума, че оттогава 20 години минаха и аз не мога да я забравя. Който казва така, няма великодушие. С това той спъва онзи, който му е казал горчивата дума, обаче спъва и себе си. Ако ти помниш горчивите думи, ти внасяш отрова в себе си. Великодушие, благородство значи да простиш на такъв човек и твоите отношения към него да не се изменят. Даже му направи услуга при сгоден случай. Христос казва: “Тясна е пътеката, която води към Царството Божие.” Пример: Един наш брат в град Неврокоп има една хубава къща с голям двор и градина. Неговият съсед веднъж взема, че премества оградата два-три метра към двора му и по цялата дължина, което прави десетки метри отнета земя. Какво е направил нашият брат? – Той може да го даде под съд, защото има скица на мястото, с крепостен акт в общината, но той мислил по този въпрос и най-сетне решил следното нещо: Няма да го съдя, ще оставя така оградата. И така я оставил. Това е за един съзнателен ученик, защото той със съдилища не се занимава. Такива примери има много.

Един ученик, който е усвоил тези пет качества, може да гради по-нататък. Това е една основа. По какво се познава, че един човек е придобил вече съзнанието на ученика? – той има

вътрешен мир, едно добро разположение на душата си, хармония и радост, която не зависи от външните условия. Например, построиш една хубава къща, имаш хубава градина – радваш се. Но има радости, които не зависят от външните условия. Те са истинските радости. Който има такъв вътрешен мир, хармония, добро разположение в себе си, той действа магически на околните. Той дето отиде, внася в душите на околните хора, без да говори, своето вътрешно състояние, своя мир. Ще ви кажа един пример, който ми казаха преди няколко дена: Една майка има няколко деца, с които мъчно може да се справи, понеже не живеят братски, а постоянно се карат. Един ден отива у тях един доста напреднал брат, който има такава вътрешно състояние и е във връзка с Великото, Божественото, Коего работи в цялата природа. Той е спокоен, радостен, има вътрешен мир и с това съзнание той влиза в къщата. Веднага децата се смиряват, караниците престават и те доволни, тихи се обхождат помежду си. В майката също настава един вътрешен мир, без нашият брат дори да им е говорил за това. Човек, който има изработени в себе си тези пет качества, постепенно придобива това вътрешно разположение, тази вътрешна радост, която не зависи от външните условия, в които е поставен. Такъв човек ще има благоволенieto на Бога, на ангелите, на Белите Братя и на всички добри хора в света. Той ще влезе във връзка с тях. **Ние не сме Бели Братя, ние сме ученици на Белите Братя.** Някой иска да отиде в Индия и там да получи посвещение от адептите. Такъв човек разбира механически посвещението. Посвещението не зависи от мястото, в което се намираш. То зависи от степента на твоето съзнание. Белите Братя ти можеш да срещнеш и тук, в България. За тези напреднали Същества не важи разстоянието. Те са господари на материята и могат да стават видими и невидими и да се явяват, където поискат. Когато ученикът напредне в своя духовен живот, непременно ще влезе във връзка с Белите Братя, с ангелите.

Ще ви разправа една такава среща на един българин с един от Белите Братя. Тази среща я разправаше веднаж Учителя и тя става с Неговия баща. Такива срещи е имало в България и с други хора. Аз зная още много такива примери, но ще кажа само един. Бащата на Учителя е роден в село Устово, в Родопите. **Учителя казва за Родопите, че там в най-чист вид са запазени нравите на славяните и българите. Там е истинският славянски тип.** Като младеж, Костадин – така се казвал бащата на Учителя – отива във Варна. Още от малък той има духовни, мистични наклонности. Събират се трима младежи и решават да отидат в Света Гора. Това било през турско време, преди стотина години, в 1854 година. По пътя излязла силна буря и те едва се спасили чрез плаване и излезли на брега. Това било близо до Солун. Един ден те посетили една изоставена черква – “Св. Димитрий”. Като се молели, явил им се един старец и казал така на

бащата на Учителя: “Ела утре пак тук, в същия час, но сам!” На другия ден той отива в същия час и същият старец се явява. Тогава той видял, че от главата на стареца излизала голяма светлина. Той му казал, че не трябва да става калугер в Света Гора, а трябва да се върне във Варна. Казва му, че славянството започва своя възход. Славянството за Бога става като избран народ и то има да играе важна роля в бъдещето на човечеството. Казва му още, че трябва да се върне във Варна и ще му се роди син, който ще бъде Божи пратеник. Дава му един свитък в ръката. Костадин мислел, че това е обикновен човек, но старецът става невидим и тогава чак разбрал, че това е едно Същество от невидимия свят. Свитъкът, който оставил в ръката му, се казва антимиc – рисунки, изобразяващи сцени от живота на Христа. Оригиналът и досега се пази във Варненската църква. Бащата на Учителя бил свещеник. По този въпрос Учителя казва така: “Това е била една реална среща с Белите Братя.”

Значи в бъдеше ученикът ще влиза в съзнателно общение с ангелите. Велики неща очакват човека, когато напредне като ученик. Когато човек възлюби Бога и има връзка с Него, тогава ще може да побеждава всички мъчнотии в живота си. Тогава Бог ще го покани на работа и той ще стане съработник на Бога. **Следователно в края на краищата, задачата на ученика е да стане съработник на Бога.** Какво значи това? – От Бога ние получаваме всички блага; всичко в света иде от Бога – светлина, въздух, храна, красиви мисли и всички условия, в които сме поставени. Когато човек стане съработник на Бога, той има желание да даде нещо от себе си. Той се жертвува за другите и тогава всяка една работа, която почне, се благославя. Ученикът трябва всякога да бъде в едно мистично, Божествено състояние и това става цел на ученика. Тогава ученикът е ученик, ако се намира в едно такова състояние. Учителя каза веднаж така: “Човек трябва да се моли поне 24 пъти в денонощието!” – Как ще се молим, когато спим? – “Ако ти цял ден се молиш, когато заспиш, ще бъдеш в едно молитвено, будно състояние. Ти в душата си пак ще продължаваш да се молиш. Това показва, че имаш будно съзнание. Човек трябва да се моли и когато е буден, и когато спи.

Сега ще ви дам една задача за две седмици. Една клетка, едно листче от дърво, трябва да съзнава, че е част от цялото дърво. Усилията на цялото дърво произвеждат благата, които дървото дава. Също така и ние сме части от общочовешкия организъм. Ние не можем откъснато, самостоятелно да живеем. Затова именно, трябва да работим за цялото човечество чрез дела, думи, мисли. Упражнението е следното: Всеки ден, през един час, когато намираме за важно, според условията, в които сме поставени, да пращаме една силна молитвена мисъл за пробуждането на човечеството. Да пожелаем да тръгне в Божествения път на Любовта и

братството! Да пратим един зов за пробуждане на всички спящи души. Да не живеем един егоистичен живот. Да ни стане жално, че много хора живеят в тъмнина, заблуждения, погрешки, на които трябва да се помогне. Всеки ден да се пращат такива мисли за пробуждане на човечеството. Да изпращаме мисли и за пробуждането на всички спящи души.

0-0-0-0-0-0-0-0-0